

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420201696
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4420201696.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Olivera Kolenčíka a JUDr. Mareka Olekšáka, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, zastúpený: Sidor a partneri, s. r. o., Hlohovec, Železničná 4/A, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, o zaplatenie 14.603,32 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11. júna 2021, č. k. 13Csp/42/2020-530, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e:

- Súd prvej inštancie (Okresný súd Nové Zámky) rozsudkom zo dňa 11.06.2021 č. k. 13Csp/42/2020-530 pri právnom posúdení podľa § 451, § 456, § 52, § 53, § 39, § 41 a § 54 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“), § 497, § 501, § 502, § 507 Obchodného zákonníka (ďalej iba „ObZ“), § 1, § 9 ods. 2 a § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej iba „ZoSÚ“) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 14.603,32 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 11.4.2020 do zaplatenia, všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku (výrok I.).
- O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“) tak, že nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % priznal plne úspešnému žalobcovi v tomto konaní. O výške priznaného nároku na náhradu trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku súdu prvej inštancie.
- Podanú žalobu považoval prvoinštančný súd za dôvodnú v plnom rozsahu vychádzajúc z hore citovaných ustanovení OZ, ObZ, ako aj ustanovení ZoSÚ.
- Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, o ktorom Krajský v Nitre ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP aplikujúc procesný postup podľa § 388 CSP rozhodol rozsudkom zo dňa 15.12.2021 č. k. 5CoCsp/29/2021-599 tak, že napadnutý prvoinštančný rozsudok zmenil, podanú žalobu zamietol a žalovanému, resp. žalovanej priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a aj odvolacieho konania v plnom rozsahu. Dôvodom k aplikácii tohto procesného postupu zo strany odvolacieho súdu bolo to, že súd prvej inštancie nesprávne považoval vznesenú námietku premlčania žalovaným za nedôvodnú. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie považoval uplatnený nárok žalobcu za premlčaný, pretože bol uplatnený po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby.
- Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Nitre podal včas dovolanie žalobca (dovolateľ), ktorý jeho prípustnosť vyvodzoval z ust. § 420 písm. d/ a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Žiadal dovolací súd, aby zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodujúc o podanom dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 15.12.2021 č. k. 5CoCsp/29/2021-599, ako súd dovolací v zmysle § 35 CSP, svojím uznesením zo dňa 24.01.2024 č. k. 7Cdo/115/2022-681 v dôsledku výskytu procesnej - zmätočnostnej vady uvedenej v § 420 CSP dovolaním napadnutý, vyššie citovaný rozsudok Krajského súdu v Nitre podľa § 449 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil podľa § 450 CSP tomuto súdu na ďalšie konanie. Podstatu tejto procesnej zmätočnosti vzhľadom dovolací súd v postupe odvolacieho súdu, ktorý namiesto toho, aby vo veci nariadil pojednávanie, nariadil iba verejné vyhlásenie rozhodnutia, na ktorom vyhlásil zmenený rozsudok. Odvolací súd týmto procesným postupom pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci postupoval v rozpore s ust. § 382, § 383, § 384 ods. 1, § 385 ods. 1 CSP a taktiež aj s rozhodovacou praxou NS SR (jeho rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/131/2009, 7Cdo/110/2018 a rozhodnutie ÚS sp. zn. II. ÚS 400/2009 a II. ÚS 506/2013).

7. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 11.06.2021 č. k. 13Csp/42/2020-530, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14.603,33 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 11.04.2020 do zaplata, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, tak konajúci súd v rámci tohto poukázal na základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv v zmysle jej úpravy v ust. § 52 a nasl. OZ. Za spotrebiteľské zmluvy je potrebné považovať kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa ust. § 550 OZ, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľom je pritom osoba pri uzatváraní a plnení o spotrebiteľskej zmluvy konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je zasa osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zo spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zák. č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch, ktorý právny predpis v § 2 písm. a/ definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Veriteľom je podľa § 3 ods. 1 tohto zákona fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom podľa § 3 ods. 2 cit. zák. zasa fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na druhej strane je pojem „spotrebiteľ“ definovaný v § 52 ods. 4 OZ a takisto aj v § 2 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa, pričom v princípe sú obidve tieto definície rovnaké. V prípade spotrebiteľa ide o každého občana kupujúceho výrobky alebo služby pre svoju osobnú potrebu.

8. V prejednávanej veci mal prvoinštančný súd zo zhodných vyjadrení strán sporu a pripojených listinných dôkazov, t. j. vykonaného dokazovania, za preukázané že dňa 25.03.2014 došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy medzi stranami sporu, a to za podmienok bližšie špecifikovaných v rámci bodu 5 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Taktiež bolo preukázané, že žalobca v pozícii kupujúceho uzavrel dňa 25.03.2014 zmluvu s AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. Z obsahu danej úverovej zmluvy v nadväznosti na kúpnu zmluvu (obidve zmluvy zo dňa 25.03.2014) vyplýva, že z úveru uzavretého medzi zmluvnými stranami bola financovaná podstatná časť kúpnej ceny motorového vozidla v sume 17.295,75 eura. Nie je pritom zrejme z akého dôvodu mala celková výška úveru uvedená v bode 3 úverovej zmluvy predstavovať sumu 20.253 eur, pričom táto suma žalobcovi nikdy poskytnutá nebola a žalovaný z úveru uhradil na kúpnu cenu motorového vozidla iba sumu 17.295,70 eura. Z uvedeného je zrejme, že ide o nesprávne uvedenie celkovej výšky úveru, a tým o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zo zhodných tvrdení strán tohto sporu vyplýva, resp. nebolo sporné, že žalobca úver splatil v tom rozsahu, ako je bližšie uvedený v bode 10 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie napadnutého odvolaním zo strany žalobcu.

9. Pri akceptovaní tej skutočnosti, že tento spor je sporom spotrebiteľským, súd prvej inštancie podrobil súdnej kontrole danú úverovú zmluvu a zistil, že v nej nie je správne uvedená celková výška úveru, pretože žalobcovi bol v skutočnosti poskytnutý úver iba v sume 17.295,70 eura. Opakovane bol započítaný poplatok 200 eur (do istiny aj ďalší raz) s tým, že týmto bola ovplyvnená aj výška RPMN, ktorá v skutočnosti mala predstavovať 28,10 %, a nie v tejto zmluve uvádzaných 25,80 %. V tejto súvislosti bolo poukázané na obsah rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012, v ktorom sa okrem iného uvádza, že pri dojednaní úrokov peňažnej pôžičky koná v súlade s dobrými mravmi iba ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto iba také konanie veriteľa, ktorý sa uspokojil s primeranou mierou úroku. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané úroky.

10. Na základe uvedeného je potom predmetná úverová zmluva pre jej rozpor so zákonom v časti týkajúcej sa výšky RPMN, výšky úroku a pre nesprávne celkovo uvedenú výšku úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ ZoSÚ (účinného v rozhodnom období) bezúročná a bez poplatkov. Zo zhodných vyjadrení strán sporu a z nimi predložených dôkazov je takisto nesporné a preukázané, že žalobca na predmetný úver uhradil žalovanému sumu 31.899,02 eura, t. j. sumu o žalovaných 14.603,32 eura vyššiu, než uhradiť mal, pri konštatovaní bezúročnosti a bezpoplatkovosti tohto úveru. Vzhľadom na charakter úveru, ktorý je bezúročný a bez poplatkov, mal žalobca povinnosť uhradiť žalovanému iba istinu vo výške 18.277,70 eura. Pokiaľ však žalobca žalovanému uhradil vyššiu sumu, než sumu 17.295,70 eura, ktorú z titulu predmetného úveru obdržal, potom sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne podľa § 451 OZ obohatil, pretože vo výške 14.603,32 eura prijal plnenie z neplatného právneho úkonu, ktoré je povinný žalobcovi vydať. Takéto konanie žalovaného ako veriteľa je takisto v rozpore s dobrými mravmi, pretože od žalobcu ako dlžníka bolo požadované niečo iné, než čo je obvyklé (úrok nad rámec jeho obvyklej výšky, resp. poplatok 200 eur už raz započítaný do istiny úveru).

11. Na margo vznesenej námietky premlčania žalovaným, konajúci súd uviedol, že na takto vznesenú námietku neprihliadol, nakoľko sa nepreukázalo tvrdenie žalovaného v tom smere, že žalobca už v roku 2017 vedel o možnosti uplatniť si právo na vydanie bezdôvodného obohatenia z rovnakého titulu ako v tomto spore. Podľa toho, čo sa v konaní zistilo, bol žalobca oslovený spoločnosťou Nebuď zlý, ktorej odoslal listinné dôkazy, avšak nebolo preukázané, že by táto spoločnosť mala od žalobcu poverenie na uplatnenie daného nároku voči žalovanému a takisto nebolo preukázané, že by bola žalobcu informovala o jeho nároku a možnosti takýto nárok si voči žalovanému uplatniť. V dôsledku uvedeného podľa názoru súdu prvej inštancie premlčacia doba mohla v danom prípade začať planúť až v roku 2000, kedy sa žalobca o jeho nároku preukázateľne dozvedel. S prihliadnutím na tieto dôvody prvoinštančný súd podanej žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal k vydaniu bezdôvodného obohatenia, ktoré mu vzniklo.

12. Taktiež bolo podanej žalobe vyhovené aj v časti požadovaného zaplatenia ročného úroku z omeškania, pretože bolo nepochybné, že žalovaný bol s platením peňažného dlhu v omeškaní, a to najneskôr od 10.04.2020, t. j. jeden deň po tom, kedy prijal výzvu od žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa v podanej žalobe domáhal priznania ročného úroku z omeškania až od 11.04.2020, súd nemohol tento nárok priznať za skoršie obdobie, nakoľko žalobný petít je preňho záväzný.

13. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný navrhujúc Krajskému súdu v Nitre, aby rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11.06.2021 sp. zn. 13Csp/42/2020 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby napadnuté prvoinštančné rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania. Uviedol, že predmetný rozsudok napáda v celom rozsahu z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Prvoinštančný súd absolútne neprihliadol na tvrdenia predkladané žalovaným, čo je potrebné považovať za porušenie jeho práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti poukázal na Nález ÚS SR sp. zn. I ÚS 236/06, ako aj to, že odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov, pričom ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Ust. § 220 CSP dáva súdom dostatočný návod k tomu, aké má byť odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Ak súd pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia nepostupuje týmto spôsobom, ktorý určuje citované ustanovenie CSP, ide o nedostatky odôvodnenia zakladajúce vadu jeho nepreskúmateľnosti (rozsudok KS v Nitre sp. zn. 6Co/134/2019 zo dňa 28.02.2020. Žalovaný ako odvolateľ nesúhlasí so zaujatým názorom prvoinštančného súdu, pretože zdieľa ten názor, že výška poskytnutého úveru je uvedená korektne a v nadväznosti na doručení faktúru od spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. zo dňa 25.03.2014.

14. Ako dôkaz bola zo strany žalovaného predložená faktúra predávajúceho – spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. na sumu 20.253 eur, ktorú žalobca ako klient podpísal. V tejto faktúre sú uvedené položky: motorové vozidlo, príprava k predaju, čierne koberce do auta, povinná výbava a Carlife garancia. Žalobca ako klient v čase uzatvárania úverovej zmluvy bol osobou plne spôsobilou na právne úkony, a preto je pochopiteľné ak právny kontrakt odsúhlasil a potvrdil vlastnoručným podpisom, tak táto skutočnosť následne nesie so sebou aj právne následky. Vyhotovenú faktúru podpísal hneď pod vyčíslením celkovej sumy na úhradu a z uvedeného dôvodu je nepravdivé a zavádzajúce jeho tvrdenie ohľadom umelého navýšenia sumy. Žalobca celkovo podpisoval tri dokumenty, v ktorých bola uvedená kúpna cena vo výške 20.253 eur. Žiadny právny predpis nezakazuje, aby si kupujúci a predávajúci okrem dojednaného predmetu kúpy dohodli ústne aj kúpu doplnkových služieb špecifikovaných vo faktúre. Žalovaný aj výpisom zo svojho účtu uniesol dôkazné bremeno o výške poskytnutého úveru. Ak žalobca s jednotlivými vyčíslenými položkami nesúhlasil, žalovanému nie je zrejme prečo jednotlivé listiny a z akého dôvodu vôbec podpísal. Pokiaľ mal žalobca výhrady k vyfakturovaným položkám zo strany predajcu, tak tu žalovaný nie je pasívne vecne legítimovaný, pretože na predmet faktúry a kúpnej zmluvy nemá

žiaden dosah. Tu odvolateľ poukázal na obsah odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.03.2021 sp. zn. 2CoCsp/19/2020.

15. Pokiaľ ide o poskytnutú výšku úveru a zároveň aj výšku RPMN, tak obidva tieto údaje podložené dôkazmi sú správne. Podľa rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.12.2019 sp. zn. 41Co/98/2019 je pri výpočte výšky RPMN potrebné postupovať podľa vzorca uvedeného v Prílohe č. 2 ZoSÚ. Taktiež bolo poukázané aj na obsah rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/108/2019. Výpočet hodnoty RPMN ak poznamenal odvolateľ, nemôže byť podľa e-kalkulačky relevantným dôkazom na preukázanie nesprávnosti hodnoty RPMN uvedenej v danej úverovej zmluve.

16. Ohľadne poplatku v sume 200 eur, žalovanému nie je zrejmé na základe čoho ho prvoinštančný súd považoval za 2x započítaný. Podľa internej zmluvy medzi žalovanými a predajcom je predajca povinný započítať administratívny poplatok za uzatvorenie úverovej zmluvy, ktorý bol zastúpenému uhradený klientom k rukám predajcu na kúpnu cenu vozidla. Z uvedeného dôvodu potom predajca poplatok za poskytnutie úveru vo výške 200 eur (uvedený v bode 3.4) neprepláca žalovanému ako veriteľovi, ale započítava sa spolu so sumou splácanou na výšku poskytnutého úveru.

17. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania, žalovaný v spore ako dôkaz predložil výzvu žalobcu zaslanú prostredníctvom advokáta, v ktorej ho právny zástupca jednoznačne vyzval na určenie povinnosti doplatiť úver žalobcom iba do výšky poskytnutej istiny, pretože predmetná zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a tým aj so ZoSÚ. Zmluva obsahuje najmä neprijateľné zmluvné podmienky spôsobujúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že žalobca obdržal dôslednú a presnú informáciu, na základe ktorej mohol podať žalobu na súde, pričom túto podal až po uplynutí dvojročnej subjektívnej lehoty, čím je ním uplatnený nárok premlčaný.

18. Na margo úroku z úveru odvolateľ uviedol, že nebankové subjekty poskytujú úvery s vyšším rizikom ako banky, pričom cena rizika sa práve prejavuje vo výške odplaty za poskytnutý úver. Priemerná úroková sadzba bánk v období uzavretia úverovej zmluvy bola vo výške 12,92 %. V danej úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 22,77 %, čo znamená, že v zákonomnom rozmedzí, a nie v rozpore s dobrými mravmi ako v danom prípade skonštatoval prvoinštančný súd (rozsudok Okresného súdu Košice sp. zn. 13C/380/2015 zo dňa 04.07.2018).

19. Okrem toho žalobca v celom konaní pred prvostupňovým súdom nezdokladoval žalovanú výšku úhrad, ktorú požaduje za bezdôvodné obohatenie, čím neuniesol dôkazné bremeno nevyhnutné pre úspech v konaní. Nie je možné totiž vychádzať iba z tvrdení, ktoré sú možno logické, avšak dôkazmi nepodložené. Strana sporu je povinná najskôr relevantné skutkové tvrdenia predniesť a následne je povinná preukázať ich pravdivosť relevantnými dôkazmi. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, resp. dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z tvrdení a dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení, než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju procesnú povinnosť.

20. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného uviedol, že navrhuje odvolaciemu súdu potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa ako vecne správneho v celom rozsahu a zároveň si uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V žalovanom rozsahu napadnutý rozsudok žalobca považuje za správny, riadne odôvodnený, vychádzajúc z relevantnej právnej úpravy a vykonaného dokazovania.

21. Žalovaný v ním podanom odvolaní opätovne uvádza tie isté argumenty, ktoré uvádzal v konaní pred súdom prvého stupňa, pričom tieto tvrdenia nepreukázal dôkazom opaku. Tvrdenia žalovaného boli relevantným spôsobom spochybnené, voči ktorým žalovaný zostal pasívny. Nie je pravdou tvrdenie žalovaného, že na obsah zmluvných dojednaní nemal žiadny dosah, pretože sa nepochybné jednalo o vopred pripravenú dohodu medzi predajcom a žalovaným, čo sa týka obsahu listín, ale aj postupu pred uzatvorením zmluvy medzi žalovaným a predajcom, čo potvrdzuje aj rozhodnutie Okresného súdu Galanta sp. zn. 35Csp/316/2017. Žalovaný nepreukázal aký zmluvný mechanizmus ho oprávnil na zmenu pôvodného dojednania o doplatku kúpnej ceny. Takisto sa žalovanému zaťaženým dôkazným bremenom nepodarilo preukázať záujem žalobcu o akékoľvek doplnkové služby.

22. Absentuje preukázanie akejkoľvek zmluvnej vôle alebo dohody medzi žalobcom a žalovaným o tom, že celkovou výškou poskytnutého úveru je žalovaným v úverovej zmluve uvádzaná „konečná cena“ 20.253 eur. V posudzovanom prípade za poskytnutý spotrebiteľský úver žalobcovi je možné považovať sumu 17.295,70 eura, ktoré žalovaný poskytol žalobcovi ako spotrebiteľovi na doplatenie kúpnej ceny za motorové vozidlo, ktoré sa predávalo žalobcovi. Ak žalovaný do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul sumu nevyžiadanych plnení za doplnkové služby, potom postupoval v rozpore s § 2 ZoSÚ, pretože takéto služby majú charakter celkových nákladov, a preto je ich potrebné započítať do celkovej výšky RPMN, a nie do celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Pokiaľ ide o poplatok vo výške 200 eur,

tak tvrdenie žalovaného v odvolaní ohľadom neho je tvrdením novým, neuplatneným v prvostupňovom konaní. Započítanou sumou na kúpnu cenu bola iba suma 2.025,30 eura, a nie aj predmetný poplatok. 23. Čo sa týka premlčania, tak žalobca v čase úhrady poslednej splátky nedisponoval žiadnymi vedomosťami (informáciami) na základe ktorých by sa dozvedel o relevantných a rozhodujúcich skutkových okolnostiach pre podanie žaloby. V čase uhradenia poslednej splátky totiž nemal absolútne žiadnu vedomosť o tom, že žalovanému poskytuje plnenia, na ktoré nemá nárok. V tejto súvislosti bolo poukázané na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/238/2017 sp. zn. 5Cdo/121/2009 zo dňa 23.02.2011 a zhodnotenie Občianskoprávneho kolégia NS SR zo dňa 21.12.1978 sp. zn. Cpj 37/78. Žalobca sa nemohol a ani nezvedel od spoločnosti nebud'ľník, s.r.o. o tom, že predmetná úverová zmluva trpí vadami, ktoré spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, t. j. nenadobudol vedomosť, že na strane žalovaného existuje bezdôvodné obohatenie vzniklé na jeho úkor. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je v časti posúdenia premlčania správne.

24. V prípade úrokovej sadzby žalovaný neuvádza v čom by malo nesprávne posúdenie spočívať v súvislosti s určením úrokovej sadzby ako v rozpore s dobrými mravmi. Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerane vysoké úroky dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne spoločensky považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania, ktoré sú v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Aj prevýšenie úrokov o 50 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami plne pokrýva obavy poskytovateľov úverov nebankového typu, najmä ak majú rovnakú povinnosť posudzovať bonitu spotrebiteľa (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/239/2014. Závisí od rozhodnutia súdu, aby ustálil v konkrétnom prípade, či výška dohodnutých úrokov je, alebo nie je v súlade s dobrými mravmi (nález ÚS SR z 28.02.1995 sp. zn. PL. ÚS 10/95).

25. Za pravdivé nie je možné považovať tvrdenie žalovaného prezentované v jeho odvolaní v tom smere, že žalobca pred súdom nezdokladoval žalovanú výšku úhrad, ktoré považuje za bezdôvodné obohatenie, čím neunesol dôkazné bremeno. Uvedené tvrdenie vyvracajú výpisy z účtu žalovaného doručené súdu prvej inštancie dňa 25.01.2021, ktoré výpisy žalovaný nijako nerozporoval a nepredložil dôkaz opaku.

26. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie v danej prejednávanej veci bolo podané oprávnenou osobou v rámci zákonnej lehoty pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP), viazaný rozsahom a zároveň aj obsahom podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), vo veci podaného odvolania žalovaným, odvolací súd nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP, na ktorom pri rešpektovaní záväzného právneho názoru dovolacieho súdu obsiahnutého v zrušujúcom uznesení dovolacieho súdu zo dňa 24.01.2024 č. k. 7Cdo/115/2022-681 podľa § 455 CSP, s poukazom na ust. § 383 a § 384 ods. 1 CSP zopakoval dokazovanie prečítaním obsahu nasledovných listinných dôkazov: Plná moc z č. I. 177 udelená žalobcom advokátskej kancelárii Sidor a partneri, s. r. o. pre zastupovanie žalobcu v predmetnom spore, Predsporová výzva z č. I. 41, Zápisnica o pojednávaní pred súdom prvej inštancie zo dňa 12.05.2021 z č. I. 256, Plnomocenstvo udelené spoločnosťou nebud'ľník, s.r.o. pre advokátsku kanceláriu AK-KRUPA s.r.o. zo dňa 10.02.2017 a Plnomocenstvo zo dňa 05.12.2016 udelené žalobcom spoločnosti nebud'ľník, s.r.o. z č. I. 251. V kontexte výsledkov takto nariadeného odvolacieho pojednávania a výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, odvolací súd podané odvolanie žalovaného vyhodnotil za nedôvodné s rozhodnutím o ňom tak, ako to uviedol vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

27. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 451 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného

právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 veta prvá OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí na dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

28. Odvolací súd pri akceptovaní svojej zákonnej povinnosti skúmať v tomto prebiehajúcom odvolacom konaní, či zo strany žalovaného napadnutý – vyhovujúci rozsudok súdu prvej inštancie nebol vydaný v konaní postihnutom výskytom niektorej z procesných väd obsahnutých v ust. § 389 ods. 1 CSP, po zopakovaní dokazovania v intenciách ust. § 383 a § 384 ods. 1 CSP dospel k tomu záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. V ďalšom odvolací súd poukazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré nepovažuje na rozdiel od odvolateľa za nepreskúmateľné, a preto sa s ním stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP). Pri rozhodovaní o uplatnenom žalobnom nároku súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý správne posúdil podľa ním aplikovaných ustanovení všeobecnej hmotnoprávnej povahy obsahnutých v bodoch 12 až 20, 23 a 24, ako aj podľa ustanovení špeciálneho právneho predpisu obsahnutých v rámci bodov 21 a 22 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Takisto aj proces vyhodnotenia dôkazov konajúcim súdom je potrebné hodnotiť za plne súladný s obsahom ust. § 191 ods. 1 CSP, čo znamená, že v konaní dôkazy produkované stranami sporu boli hodnotené súdom jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti so zohľadnením všetkého, čo vyšlo počas tohto sporu najavo.

29. Čo sa týka vecnej správnosti napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 1 CSP), tak odvolací súd v prvom rade poukazuje na dôvodné posúdenie vznesenej námietky premlčania žalovaným ako neopodstatnenej, pretože v danom prípade plynutie dvojročnej subjektívnej premlčacej doby u žalobcu začalo síce v apríli, avšak v roku 2018, konkrétne dňa 11.04.2018, t. j. nasledujúci deň po tom ako žalobca uhradil žalovanému zostatok, resp. poslednú splátku úveru vo výške 11.014,70 eura. Od uvedeného dňa, t. j. 11.04.2018 žalobca získal vedomosť o existencii bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, ktorého vydania sa voči nemu domáhal včas podanou žalobou na Okresnom súde Nové Zámky dňa 10.04.2020, t. j. ešte v rámci dvojročnej subjektívnej doby, ktorá žalobcovi uplynula dňa 11.04.2020. Ohľadom udeleného splnomocnenia pre spoločnosť nebud' dlžník, s.r.o. a nasledujúceho splnomocnenia udeleného touto spoločnosťou AK-KRUPA s.r.o., ako aj zo zopakovaného dokazovania odvolacím súdom nevyplýva osobný kontakt žalobcu s týmito dvoma spoločnosťami v súvislosti s vystavením splnomocnení pre tieto spoločnosti, a taktiež nebolo v spore preukázané ani to, že by spoločnosť nebud' dlžník, s.r.o. vôbec disponovala so súhlasom žalobcu k vymáhaniu bezdôvodného obohatenia, a taktiež, že by žalobca mal vedomosť o obsahu predsporovej výzvy zo dňa 10.02.2017 vyhotovenej v mene žalobcu AK-KRUPA s.r.o.. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na obsah rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo/238/2020 zo dňa 27.10.2022 a rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/29/2021 zo dňa 28.09.2021, ktoré rozhodnutie je potrebné považovať za súčasť ustálenej rozhodovacej praxe NS SR v tejto oblasti.

30. Ohľadom právnej kvalifikácie spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovaným žalobcovi v celkovej výške 20.253 eur ako úver bez úrokov a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ ZoSÚ účinného v inkriminovanom období, tak odvolací súd s takto aplikovanou právnou kvalifikáciou prvoinštančným súdom súhlasí a zároveň sa k nej aj pripojuje. Takisto je potrebné sa stotožniť s jednotlivými dôvodmi, pre ktoré súd prvej inštancie považoval predmetný úver za bezúročný a bezpoplatkový, pričom k takémuto konštatovaniu postačí, ak je daná existencia čo i len jedného dôvodu v zmysle § 11 ZoSÚ. K zaujatiu tohto inak správneho záveru primäl konajúci súd rozdiel medzi celkovo deklarovanou výškou úveru 20.253 eur stanovenou v bode 3 danej úverovej zmluvy a skutočne poskytnutou sumou úveru 17.295,70 eura žalobcovi, ktorú tento použil na zakúpenie motorového vozidla.

31. Logickým vyústením konštatovania súdu prvej inštancie ohľadne nesprávne uvedenej výšky RPMN v rámci danej úverovej zmluvy je práve nesprávne uvedenie výšky poskytnutého úveru žalobcovi, čo ako neprijateľná zmluvná podmienka ovplyvnilo aj správny výpočet RPMN, ktorá vo výške určenej veriteľom, t. j. 25,80 % nebola správna a ovplyvnila spotrebiteľa. Negatívny vplyv na správne stanovenie výšky RPMN malo aj 2x zarátanie sumy 200 eur ako poplatku do celkových nákladov spojených s poskytnutím úveru. Argumentáciu žalovaného na margo tohto poplatku vo výške 200 eur vylučujúcu jeho 2x započítanie považoval odvolací súd za 1x uplatnenú až v odvolacom konaní, a pretože nezdieľala režim novoty v odvolacom konaní v zmysle § 366 CSP, preto súd na argumentáciu žalovaného v tomto smere neprihliadol. Obdobne za nedôvodnú bolo potrebné považovať námietku žalovaného uplatnenú

v podanom odvolaní, týkajúcu sa nepreukázania výšky splateného úveru žalobcom a tým aj výšku požadovaného bezdôvodného obohatenia, ktorú výšku žalobca v spore preukázal jednak potvrdením vystaveným samotným žalovaným o splatení úveru a takisto aj výpismi z osobného účtu doručenými súdu.

32. K vyhodnoteniu výšky úroku 22,772267 % z poskytnutého úveru žalobcovi, konajúci súd v rámci súdnej kontroly s prihliadnutím aj na obsah rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012 zaujal právne relevantný záver odvíjajúci sa od toho, že v súvislosti s dojednávaním úrokov z poskytnutého úveru je potrebné konať v súlade s dobrými mravmi, pričom v súlade s týmito koná iba taký veriteľ, ktorému postačujú úroky v primeranej výške, a nie vo výške odporujúcej dobrým mravom, ako správne skonštatoval prvoinštančný súd, keď predmetnú výšku úroku z úveru nepovažoval za súladnú s ust. § 3 ods. 1 OZ, t. j. dobrými mravmi.

33. V kontexte uvedeného, odvolací súd podané odvolanie žalovaného smerujúce proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11.06.2021 č. k. 13Csp/42/2020-530 vyhodnotil za nedôvodné s rozhodnutím o ňom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

34. O náhrade trov odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 453 ods. 1, 3, § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že nárok na ich náhradu v plnom rozsahu priznal úspešnému žalobcovi v týchto konaniach (odvolacie a dovolacie) proti neúspešnému žalovanému. O výške tohto nároku rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

35. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).